

Babičky a dědečkové do škol a školek

Pardubický kraj / Pardubice

Hlavní přínos:

- komplexní přístup k rodinné politice, dlouhodobá podpora prorodinných aktivit
- zlepšení podmínek pro fungování rodin v kraji
- podpora mezigeneračního soužití
- zvyšování informovanosti

Koalice nevládek Pardubicka, z. s. (KONEP)¹ je otevřeným sdružením 24 neziskových organizací nepolitického charakteru („NNO“), působícím v Pardubickém kraji. Funguje již 14 let jako střešní organizace, jejímž cílem je podpora vzájemné spolupráce NNO s dalšími institucemi a organizacemi, výměna zkušeností a pomoc při rozvoji neziskového sektoru. Pro NNO zajišťuje informační servis, účetní, daňové a právní poradenství. Pořádá vzdělávací kurzy, školení, semináře, včetně osvětových a společenských akcí. Dále realizuje různé projekty a od roku 2015 i dobrovolnické centrum, které hledá a vysílá dobrovolníky do NNO a příspěvkových organizací v kraji, pečuje o ně a poskytuje jim podporu.

Dobrovolníci mohou pomáhat seniorům, ale i naopak seniorům pomáhá to, když se z nich stanou dobrovolníci. Takový nápad vzešel před pár lety ze dvou pracovních skupin komunitního plánování sociálních a navazujících služeb v Pardubicích. Cílem bylo podpořit seniory v aktivitách, které je udrží v dobré fyzické i psychické kondici, a při nichž budou zároveň i sami senioři dobrovolně pomáhat – jako babičky a dědečkové ve školách a školkách.

V polovině roku 2014 se podařilo navázat spolupráci s první pardubickou mateřskou školou, kam každý týden začaly docházet dvě "babičky," zpravidla 1–2 krát týdně v různém časovém rozsahu, aby si s dětmi hrály, předčítaly jim pohádky nebo třeba pomáhaly při oblékání, jídle, na vycházkách a výletech. Nastavený model se osvědčil a pilotní projekt se mohl rozjet naplno i v dalších školních zařízeních. Na jaře 2015 oslovilo statutární město Pardubice nově vzniklé Dobrovolnické centrum KONEP, které začalo na realizaci projektu intenzivně a systematicky pracovat. Během uplynulých 4,5 let se do něho zapojilo přes 30 seniorů.

Na základních školách působí dobrovolníci – senioři hlavně v doučování či vedení kroužků, nebo se mohou jinak podílet na zájmových aktivitách žáků. Zatím jediný dědeček na jedné základní škole předával své odborné znalosti a dovednosti dětem na speciálním kroužku robotiky.

Projekt je hodnocen jako velice přínosný pro obě strany – senioři neztrácejí kontakt s vnějším prostředím, seberealizují se, zůstávají aktivní a nemají pocit osamění; děti se zase učí mezigenerační solidaritě i toleranci a navíc řadě z nich dobrovolníci mohou částečně

¹ Kontakt: Koalice nevládek Pardubicka, z. s., Klášterní 54, 530 02 Pardubice, tel.: 777 837 950, mail: machova@konep.cz

nahrazovat prarodiče. Ti „praví“ prarodiče totiž třeba ještě pracují nebo žijí jinde, a dětem jejich společnost chybí.

Příběh z praxe:

„První impuls pracovat jako dobrovolnice přišel před více než dvaceti lety. Moje dcera tehdy odešla studovat do USA. Bez nezištné pomoci mnoha tamních lidí by se jí těžko podařilo splnit si svůj sen, dokončit univerzitní studia a vydat se na uměleckou hudební dráhu. Když jsem měla možnost ji navštívit, tak jsem poprvé poznala, jak je v určitém okamžiku nabídnutá pomoc pro člověka důležitá, a uvědomila si, jak je báječné, že existují lidé, kteří nemyslí pouze na sebe a své blízké. Proto již třetím rokem působím jako dobrovolná "babička" ve školce.

Dvakrát v týdnu docházím na celé dopoledne k tříletým dětem. Pomáhám jim při hygieně, převlékání, při svačinkách a obědech, doprovázím je ven. Vyprávíme si o všem, co je zajímavé, naslouchám jim, společně si hraje a samozřejmostí je i čtení pohádek. Děti poprvé přicházejí do velkého kolektivu a to často přináší pláč a spoustu dotazů. Pokud je ve třídě navíc "babička," může se věnovat těm, které to potřebují, a pomoci jim překlenout pro ně tak svízelné období. Pochování v pravý čas a ujištění, že maminka je už na cestě, většinou zabere. Sama se přesvědčuji, že pomoc nás babiček je ve školkách vítaná. Ve třídě, kde je přes dvacet tříletých dětí, máme opravdu o zábavu postaráno. Pomáhám dětem při přechodu do většího kolektivu, pomáhám učitelkám při jejich práci, neboť se mohou více věnovat rozvíjení dovedností dětí.

Mám-li napsat, co tato práce přináší mně, tak na prvním místě dobrý pocit, že jsem zapojená do smysluplného projektu, kde se setkávám se stejně smýšlejícími lidmi. Dále radost z malých kamarádů, že se těším z jejich důvěry, z každého jejich milého přivítání, kdykoliv za nimi přicházím. Můj den se díky nim rozzáří a naplní pozitivní energií. V neposlední řadě je pro mě důležité vědomí, že aktivně pomáhám vytvářet podvědomí společnosti o nezbytnosti pomoci druhým a také to, že mohu uplatnit své životem nabyté zkušenosti.“